

עפ"ג 7582/09/15 - וקטור איתי גאלי, מדינת ישראל נגד מדינת ישראל, ירון עובדיה

06 דצמבר 2015

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפג 7582-09-15 מדינת ישראל נ' עובדיה
עפג 5532-09-15 גאלי נ' מדינת ישראל

לפני

כב' השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

המערערים

1. וקטור איתי גאלי (בתיק 5532-09-15)

2. מדינת ישראל (בתיק 7582-09-15)

נגד

המשיבים

1. מדינת ישראל (בתיק 5532-09-15)

2. ירון עובדיה (בתיק 7582-09-15)

נוכחים:

ב"כ המערער 1 וב"כ המשיב 2 - עו"ד בן בן יהודה

עמוד 1

[פרוטוקול הושט]

פסק דין

לפנינו שני ערעורים שאוחדו. המערער, ויקטור גאלי, והמשיב, ירון עובדיה, הורשעו בבית משפט קמא בעבירות של השלכת פסולת בניין ברשות הרבים לפי חוק שמירת הניקיון סעיף 29 לחוק העונשין. המערער גם הורשע בעבירה של ניהול עסק ללא רישיון. הם הועמדו לדין יחד עם נאשם נוסף שעניינו אינו לפנינו (לא כמערער ולא כמשיב).

תמצית העובדות הרלוונטיות הן כי בין המערער למשיב סוכם על השלכת פסולת בניין בסמוך לגדה של נחל מזור (באיזור פתח תקווה ראש העין), בהיקף של 7 משאיות, תמורת 300 ₪ לכל השלכה. המערער שילם מראש למשיב את הסך הנדרש. יצוין שמדובר ברשות הרבים, בשטח השייך לקק"ל, והתשלום למשיב נעשה בגין העובדה שאיתר את השטח לשפיכת הפסולת (הסמוך למקום עבודתו).

אותן השלכות של פסולת בניין היו במועדים שאינם ידועים במדויק בחודשים יולי, אוגוסט 2013.

יצוין כי המערער והמשיב הודו לאחר תיקון כתב האישום בעבירות המיוחסות להם.

העונשים שהוטלו על המערער היו קנס בסך 90,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו, 3 חודשי מאסר על תנאי, וכן חתימה על התחייבות בסך של 120,000 ₪.

על המשיב הוטל קנס בסך של 30,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתו, וכן חתימה על התחייבות בסך של 30,000 ₪.

למען השלמת התמונה יצוין כי על הנאשם הנוסף (ששימש כנהג בחלק מן ההשלכות בלבד) הוטל קנס בסך 15,000 ₪, התחייבות בסך 15,000 ₪, וכן 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי.

יצוין בפתח הדברים כי גזר הדין של בית משפט קמא הוא מפורט ביותר. השופטת קמא התייחסה לפסיקת בית המשפט העליון שעמד על חומרתן של עבירות הפוגעות באיכות הסביבה והחיים, וכן התייחסה לתקדימים רבים ולעונשים שהוטלו במקרים קודמים. כמו כן דנה השופטת במפורט בחלקו של כל אחד מן הנאשמים שלפניה וביצעה הבחנות ראיות ביניהם.

אלא שגם המדינה וגם המערער לא ראו נחת מהתוצאות העונשיות. המדינה סבורה כי עונש הקנס שהוטל על המשיב הוא קל במידה מוגזמת לעומת הנהוג, ואילו המערער סבור כי כל העונשים שהוטלו עליו הם מוגזמים לחומרה.

שמענו טיעון ארוך מב"כ הצדדים ועתה נפרט בקצרה את הכרעתנו בערעורים.

לגבי המערער סבורים אנו כי אין מקום לקבל את ערעורו על חומרתם הנטענת של העונשים. אנו סבורים כי העונשים שהוטלו עליו ראויים ומתאימים לפסיקה הרבה הקיימת בתחום זה אשר פורטה גם על ידי בית משפט קמא.

ראשית, סבורים אנו כי צדק בית משפט קמא שהמערער הוא הדומיננטי מבין כל הנאשמים וחלקו חמור ביותר. הוא בעל המשאית, והוא זה שהיה בעל עניין וסיכם עם המשיב את שפיכת הפסולת ברשות הרבים, וזאת כדי לחסוך בכסף של שפיכת פסולת באתר מורשה. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא פגיעה משמעותית באיכות הסביבה. לנושא זה יש חשיבות רבה כפי שעמל על כך בית משפט קמא בהפנותו בין היתר לפסיקה של בית המשפט העליון בנושא זה. מדובר בעבירה כלכלית שמתבצעת למען בצע כסף, ומן הראוי להטיל בגינה עונשי קנס משמעותיים שיהלמו את חומרת העבירה. כאשר מדובר בנסיבות חמורות מן הראוי גם להטיל עונשי מאסר על תנאי, כדי שהנאשם ידע שאם יחזור לשורו הוא גם צפוי לקבל עונש מאסר בפועל כעונש ראוי. במקרה שלפנינו מדובר גם במי שעובר להגשת כתב האישום וגם לאחריו הושתו עליו קנסות במסגרת הודעות על ברירת משפט שקיבל בגין שפיכת פסולת בניין ממשאית. סבורים אנו כי צדקה השופטת קמא שהביאה נתון זה בחשבון, ולא ייחסנו משמעות רבה לעובדה שלגבי אחד ממקרים אלה טען המערער כי לא ידע את מועד הגשת כתב האישום.

יצוין עוד כי לגבי המערער התחשב בית המשפט קמא לקולא בהודאתו וכן בנסיבותיו האישיות (העובדה שיש לו חובות בהיקף גבוה). בנוסף התחשב בית משפט קמא בשיתוף הפעולה של המערער בחקירה ובכך שהוא גם הביא להעמדתו לדין של המשיב.

כללו של דבר, סבורים אנו שמדובר בגזר דין הולם ואין כל מקום להתערב בגזר הדין.

נוסיף הערה, הנוגעת לעניינם של המערער והמשיב, לנוכח הטענות שהושמעו בפנינו. אכן, גם אם מדובר ב"אירוע אחד", כמשמעותו בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, הרי מה שקובע לענייננו הוא העובדה שבוצעו במקרה זה 7 השלכות של פסולת בניין ולא השלכה אחת. מן הראוי לקחת עובדה זו בחשבון בעת הטלת העונש.

לגבי המשיב, סבורים אנו כי עונש הקנס שהוטל חורג לקולא מרמת הענישה המוטלת בגין עבירות של השלכת פסולת בניין ברשות הרבים. אכן, המערער היה דומיננטי יותר בפרשה זו, ועל כן נדון בצדק לקנס בשיעור גבוה יותר וכן למאסר על תנאי. ואולם, אין לשכוח כי גם המשיב היה חוליה חשובה בביצוע השלכות הפסולת בכך שאיתר את המקום "המתאים" לכך, וכאמור סיכם מראש את ביצוע ההשלכות על ידי המערער, ואף דאג לקבל תשלום מראש עבור כל ההשלכות. כל זאת, בשטח ציבורי שאינו נמצא כלל ברשותו.

כאשר מדובר כאמור ב-7 השלכות ובהתחשב במכלול הנסיבות מחד גיסא ובעונשים המוטלים על עבריינים דומים במקרים אחרים, נראה לנו כי מן הראוי להחמיר בעונש הקנס. יחד עם זאת נעשה זאת באופן מתון בלבד. זאת, הן משום שהעבריין הדומיננטי יותר היה המערער, והן משום שאין דרכה של ערכאת ערעור למצות את הדין בעת קבלת ערעור על קולת העונש.

לנוכח כל זאת אנו דוחים את הערעור של המערער.

אנו מקבלים את ערעור המדינה כנגד המשיב בכך שיוטל עליו קנס בשיעור של 45,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. בית משפט קמא קבע כי העונש ישולם ב-20 תשלומים החל מיום 15.7.15. אנו נוסף אפוא 10 תשלומים נוספים, באותו שיעור, והם ישולמו לאחר סיום התשלום של 20 התשלומים כפי שפרס בית משפט קמא.

ניתן והודע היום כ"ד כסלו תשע"ו, 06/12/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

השופט מנחם פינקלשטיין,
סג"נ, אב"ד

החלטה

לנוכח המוסכם, פריסת התשלומים של המערער תהיה ל-40 תשלומים באופן שנקבע על ידי בית משפט קמא. הווה אומר, תחילת התשלומים ביום 15.11.15, ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. הקנסות יועברו לקרן לשמירה על הניקיון בהתאם לחוק השמירה על הניקיון.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו
תשע"ו, 06/12/2015 במעמד
הנוכחים.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

השופט מנחם פינקלשטיין,
סג"נ, אב"ד

הוקדעלידידליהשטרן